

kroppen reagerer ganske enkelt anderledes, når den er under pres, og derfor må forskning i intensivbehandling foregå, når den enkelte person befinder sig i en akut situation.

Vi Konservative mener, at det er ærgerligt, at den nuværende retstilstand betyder, at vi ikke er i stand til at forske i lægemidler i akutte behandlingssituationer, og derfor ser vi positivt på det fremlagte forslag om at etablere en samtykkeordning.

Der skal dog ikke være tvivl om, at vi her i bund og grund er af den opfattelse, at vi har at gøre med et meget svært spørgsmål. Derfor mener vi også, at det er vigtigt, at der er en række retsgarantier for, hvornår og under hvilke forudsætninger forskningen må finde sted, når det drejer sig om inhabile forsøgspersoner.

For os Konservative er det vigtigt, at det enkelte forskningsprojekt er godkendt af en videnskabetisk komité, at de kliniske forsøg i akutte situationer kun må gennemføres, såfremt den særlige fysiske og mentale tilstand, vedkommende befinder sig i, er en forudsætning for at opnå viden på området.

Samtidig skal der naturligvis være tale om, at hensynet til forsøgspersonens rettigheder, sikkerhed og velbefindende altid går forud for videnskabelige interesser, og derudover skal det naturligvis være sådan, at de to læger, der i situationen udgør den inhabiles væрге, udelukkende varetager den inhabiles interesser og på alle måder er uafhængige af forsøgsprojektet.

Hvis de krav bliver overholdt, er der tale om, at lovforslaget forbedrer mulighederne for forskning i akutsituationer. Det er forudsætningen for større viden inden for området og bedre behandling i fremtiden.

Vi støtter forslaget.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Den konservative ordfører, fru Helle Sjelle, gør meget ud af, at det er vigtigt med den videnskabelige forskning. Det er vi enige i fra Socialdemokraternes side, men vi har også den holdning, at mennesker godt må frabede sig en behandling.

Det er jo sådan i dag, at man kan frabede sig f.eks. livsforlængende behandling, og derfor synes jeg også, at vi under udvalgsarbejdet skal have drøftet, hvordan vi kan være sikre på, at de forsøgspersoner, som kommer ind her under nogle akutte forhold, ikke netop er mennesker, der har frabedt sig en livsforlængende behand-

ling. Skal det være en ny afkrydsningsrubrik på vores donorkort, eller hvad skal der til? Er De Konservative med på, at vi skal have drøftet, hvordan vi sørger for, at det her kun gælder dem, der gerne vil stille sig til rådighed, så vi i størst muligt omfang i hvert fald kun åbner for dem?

Kl. 16.45

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Som jeg sagde i indledningen, er det et ganske vanskeligt emne, og derfor er vi også meget villige til at se på yderligere spørgsmål i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Vi vil meget gerne være med til, at vi får vendt alle sten, således at vi i sidste ende kommer ud med et godt og gennemarbejdet lovforslag.

Så vi vil også meget gerne være med til at se på de ting, som bliver rejst her.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Charlotte Fischer.

Charlotte Fischer (RV):

Det her er jo, som flere ordførere har været inde på, en etisk rigtig svær sag. Det handler om, hvilke grænser der skal være, og hvilke muligheder kan man også sige, for at forske i inhabile forsøgspersoner, dvs. personer, som ikke er i stand til at tage stilling på egne vegne. Det er klart, at på den ene side står hensynet til den enkelte, og på den anden side står det langtrækkende hensyn til forskningen, til mere viden, til at udvikle nye behandlingsmetoder og nye præparater. Det er en meget svær balancegang.

For os er det vigtigt at sige fra starten, at det er klart, at hensynet til individet naturligvis altid skal komme først. I det øjeblik man siger, at det ikke kommer først, kan man i virkeligheden sige, at man er på vej ud i en slags totalitært foretagende, hvor den enkelte bare bliver en brik til gavn for nogle diffuse, langsigtede, samfundsmæssige interesser.

Når det er sagt, så er det stadig noget med at finde den rigtige balancegang, og efter at have læst høringssvarene kan vi se, at der er både for og imod den balancegang, lovforslaget lægger op til, og det bekræfter os måske i, at balancepunktet er fundet sådan nogenlunde.

Den grundlæggende tanke er jo at give en enhed af to læger autoritet til at kunne tage stilling til, hvorvidt en inhabil forsøgsperson skal indgå